

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΡΕΛΑ

**ΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΛΑΧΙΣΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΕΝΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ**

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Εις τὸ περιοδικὸν “*Revue française d’automatique informatique recherche opérationnelle*” [1] οἱ A. Alcouffe, M. Engalbert καὶ G. Muratet ἀσχολοῦνται μὲ τὴν μελέτην τῆς ἐλαχιστοποιήσεως τοῦ κόστους παραγωγῆς καὶ μεταφορᾶς ἐνὸς προϊόντος μιᾶς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὅποια γνωρίζουσα τὸ ̄φος τῆς ζητήσεως τοῦ προϊόντος καὶ τὴν τοποθεσίαν τῶν διαφόρων καταστημάτων πωλήσεως, ἀντιμετωπίζει τὴν δημιουργίαν περισσοτέρων τῶν ἐνὸς ἐργοστασίων παραγωγῆς.

1.2. Ἀρχετοὶ ἔρευνηται ἔχουν ἀσχοληθῆ μὲ παρόμοια προβλήματα:

α) Οἱ D. Patink [2] καὶ V. Leontief [3] ἔχουν μελετήσει τὴν περίπτωσιν μιᾶς ἐπιχειρήσεως μὲ περισσότερα ἐργοστάσια παραγωγῆς καὶ προσδιορίζουν τὸν καλύτερον δυνατὸν καταμερισμὸν τῆς παραγωγῆς, γνωρίζοντες τὸ ̄φος τῆς ζητήσεως καὶ μὴ λαμβάνοντες ὑπ’ ὄφιν τὸ κόστος μεταφορᾶς.

β) Οἱ G. Hadley [4] καὶ A. Vaszony [5] ἀπέδειξαν πῶς δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὁ ὀλγόριθμος μεταφορᾶς τῶν Hitchcock-Koopmans [6] εἰς τὴν περίπτωσιν ὅπου τὸ μέσον κόστος παραγωγῆς εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ ̄φους τῆς παραγωγῆς εἰς κάθε ἐργοστάσιον.

γ) Οἱ J. Sharp, J. Snyder καὶ J. Greéne [7] ἔχουν μελετήσει τὴν περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὅποιαν τὸ κόστος μεταφορᾶς εἶναι γραμμικὴ συνάρτησις τοῦ μήκους μεταξὺ τοῦ ἐργοστασίου καὶ τοῦ καταστήματος πωλήσεως, καὶ τὸ κόστος παραγωγῆς χαρακτηρίζεται ὑπὸ μέσου κόστους συνεχῶς αὐξανομένου.

δ) Οἱ W. Hirsch, A. Hoffman καὶ G. Pantigig [8] ἐμελέτησαν τὸ πρόβλημα σταθερῶν ἔξδων συνδεδεμένων μὲ ἀνάλογα ἔξδα, ἀνεξάρτητα τοῦ ̄φους τῆς παραγωγῆς, ὑπὸ τὸ πρῆσμα ἐνὸς συνόλου γραμμικῶν περιορισμῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι γενικότερας μορφῆς ἀπὸ ἔκεινους τοὺς ὅποίους συναντοῦμε εἰς τὰ προβλήματα μεταφορᾶς.

ε) Εἰς τὴν παροῦσαν ἐργασίαν θὰ μελετήσωμεν ἔνα πρόβλημα ἐλαχιστοποιήσεως τοῦ κόστους παραγωγῆς καὶ μεταφορᾶς ἐνὸς προϊόντος, μὲ παράλληλον αὔξησιν τῆς ζητήσεως καὶ συνεπῶς αὔξησιν τῶν ἐργοστασίων παραγωγῆς.

2. ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1ον

2.1. *Mία ἐπιχείρησις διαθέτει ἀριθμὸν ἐργοστασίων διὰ τὴν παραγωγὴν ἐνὸς προϊόντος. Τὸ παραγόμενον προϊόντος μεταφέρεται εἰς ἀριθμὸν καταστημάτων πωλήσεως. Κάθε ἐργοστάσιον ἔχει ὀρισμένην δυνατότητα παραγωγῆς, καὶ κάθε κατάστημα πωλήσεως δύναται νὰ διαθέσῃ ὀρισμένην ποσότητα τοῦ προϊόντος, οὕτως ὥστε η παραγομένη ὑπὸ τῶν ἐργο-*

στασίων ποσότης τοῦ προϊόντος καὶ ἡ διατίθεμένη ὑπὸ τῶν καταστημάτων πωλήσεως νὰ είναι ἡ ίδια. Κάθε ἐργοστάσιον διὰ τὴν λειτουργίαν τον ἀπαιτεῖ ἔνα ὡρισμένον σταθερὸν ἡμερήσιον κεφάλαιον καὶ ἔνα κεφάλαιον ἀνάλογον πρὸς τὴν παραγομένην ποσότητα τοῦ προϊόντος. Επίσης, διὰ τὴν μεταφορὰν κάθε μονάδος τοῦ προϊόντος ἐκ τῶν ἐργοστασίων πρὸς τὰ καταστήματα πωλήσεως ἀπαιτοῦνται ὡρισμένα ἔξοδα ἀνάλογα πρὸς τὰς ἀποστάσεις.

Ζητεῖται νὰ εὑρεθῇ τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον θὰ μεταφερθῇ ἀπὸ κάθε ἐργοστάσιον πρὸς τὰ καταστήματα πωλήσεως, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἡμερήσιον κόστος νὰ είναι ἐλάχιστον.

Λύσις: Ἐστω:

1. m : 'Ο ἀριθμὸς τῶν ἐργοστασίων παραγωγῆς E_i ($i=1, 2, \dots, m$) τοῦ προϊόντος A .
2. q_i : 'Η ἡμερησία παραγωγῆς τοῦ ἐργοστασίου E_i .
3. a_i : Τὸ κόστος μιᾶς μονάδος τοῦ προϊόντος A εἰς τὸ ἐργοστάσιον E_i .
4. b_i : Τὰ ἡμερήσια σταθερὰ ἔξοδα διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐργοστασίου E_i .
5. n : 'Ο ἀριθμὸς τῶν καταστημάτων πωλήσεως K_j ($j=1, 2, \dots, n$) τοῦ προϊόντος A .
6. d_j : 'Η ἡμερησία ζήτησις τοῦ καταστήματος K_j .
7. C_{ij} : Τὸ κόστος μεταφορᾶς μιᾶς μονάδος τοῦ προϊόντος A ἐκ τοῦ ἐργοστασίου E_i εἰς τὸ κατάστημα πωλήσεως K_j .
8. X_{ij} : 'Η ἡμερησία ποσότης τοῦ προϊόντος A ἡ ὅποια θὰ μεταφερθῇ ἐκ τοῦ ἐργοστασίου E_i εἰς τὸ κατάστημα πωλήσεως K_j .

Οὕτω, ἡ μαθηματικὴ μορφὴ τοῦ προβλήματος εἶναι:

Νὰ εὑρεθῇ τὸ ἐλάχιστον τῆς συναρτήσεως:

$$C_T = \sum_{i=1}^m (b_i + a_i q_i) + \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n \lambda C_{ij} X_{ij} \quad (2.1.1)$$

ὑπὸ τοὺς περιορισμούς:

$$\sum_{j=1}^n X_{ij} = q_i, \quad \sum_{i=1}^m X_{ij} = d_j \quad (2.1.2)$$

$$\sum_{i=1}^m q_i = \sum_{j=1}^n d_j \quad (2.1.3)$$

"Οταν ἀκόμη δίδεται ἡ μήτρα τῶν χιλιομετρικῶν ἀποστάσεων μεταξὺ τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν καταστημάτων πωλήσεως;

$K_j \backslash E_i$	K_1	K_2	K_n	q_i
E_1	C_{11}	C_{12}	C_{1n}	q_i
E_2	C_{21}	C_{22}	C_{2n}	q_2
.
.
.
E_m	C_{m1}	C_{m2}	C_{mn}	q_m
d_j	d_1	d_2	d_n	.

(2.1.4)

Τέλος, δίδεται ή τιμή μεταφορᾶς μιᾶς μονάδος του προϊόντος A άνα χιλιόμετρον: έστω α .

Έπειδή τὸ πρῶτον μέρος $\sum_{i=1}^m (b_i + a_i q_i)$ τῆς συναρτήσεως C , (2.1.1) εἶναι σταθερόν, ἀρκεῖ νὰ εύρεθῇ τὸ ἐλάχιστον τοῦ δευτέρου μέρους αὐτῆς, δηλαδὴ ἀρκεῖ νὰ εύρεθῇ ή ἐλαχίστη τιμὴ τῆς συναρτήσεως

$$C = \lambda \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n C_{ij} X_{ij} \quad (2.1.5)$$

ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς (2.1.2), (2.1.3) καὶ (2.1.4).

Τὸ ἀνωτέρω πρόβλημα εἶναι ἔνα ἔξισορροπτημένον κλασσικὸν πρόβλημα μεταφορᾶς, τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου δύναται τις νὰ εὕρῃ εἰς πλεῖστα συγγράμματα (π.χ. [9], p. 212-223).

2.2. Έ φαρμογή: Έπιχείρησις παραγωγῆς τοψέντον ἔχει δύο ἐργοστάσια εἰς Ἀθήνας (E_1) καὶ Θεσσαλονίκην (E_2) καὶ ἔπιπλα καταστήματα πωλήσεων εἰς Ἀθήνας (K_1), Θεσσαλονίκην (K_2), Λάρισαν (K_3), Ήρακλείου (K_4), Καβάλαν (K_5), Ιωάννινα (K_6) καὶ Τρίπολιν (K_7).

Ἡ ἡμερησία ζήτησις τῶν καταστημάτων πωλήσεως εἶναι ἀντιτοίχως $K_1: 5.000$, $K_2: 3.000$, $K_3: 2.000$, $K_4: 500$, $K_5: 600$, $K_6: 700$ καὶ $K_7: 800$ τόννοι. Δηλαδὴ σύνολον ζητήσεως 12.600 τόννοι.

Ἡ ἡμερησία παραγωγὴ τῶν ἐργοστασίων εἶναι: $E_1: 7.000$ καὶ $E_2: 5.600$ τόννοι. Τὰ ἡμερησία ἔξοδα λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων εἶναι ἀντιτοίχως 500.000 καὶ 400.000 δραχμαὶ καὶ τὸ κόστος ἀνὰ τόννον εἶναι 1.100 καὶ 1.050 δραχμαὶ ἀντιτοίχως.

Τὸ κόστος μεταφορᾶς τοῦ προϊόντος εἶναι 1.25 δραχμαὶ ἀνὰ τόννον χιλιόμετρον.

Ζητεῖται τὸ ἐλάχιστον κόστος παραγωγῆς καὶ μεταφορᾶς τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐφ' ὅσον γνωρίζωμεν τὰς χιλιομετρικὰς ἀποστάσεις τῶν καταστημάτων πωλήσεως ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια.

Λύσις

Η μήτρα των χιλιομετρικών άποστάσεων, των ποσοτήτων παραγωγής, ζητήσεως και σταθερών έξόδων τιμής κατά μονάδα του προϊόντος είναι:

K_j	K_1	K_2	K_3	K_4	K_5	K_6	K_7	q_i	b_i	a_i
E_1	—	520	335	325	685	455	195	7.000	500.000	1.100
E_2	520	—	185	845	165	370	660	6.000	400.000	1.050
d_j	5.000	3.000	2.000	600	600	800	1.000	13.000		

Ζητείται τὸ ἐλάχιστον τῆς συναρτήσεως: (2.2.1)

$$C_0 = (500.000 + 400.000) + (7.000 \times 1.100 + 6.000 \times 1.050) + \\ + 1,25 (0.X_{11} + 520 X_{12} + 335 X_{13} + 325 X_{14} + 685 X_{15} + \\ + 455 X_{16} + 195 X_{17} + 520 X_{21} + 0 X_{22} + 185 X_{23} + \\ + 845 X_{24} + 165 X_{25} + 370 X_{26} + 660 X_{27}) \quad (2.2.2)$$

Ο ἀλγόριθμος του προβλήματος μεταφορᾶς μᾶς δίδει τελικὸν ἀποτέλεσμα:

K_j	K_1	K_2	K_3	K_4	K_5	K_6	K_7	q_i	b_i	a_i
E_1	0 5.000	520	335	325 600	685 400	455 105	195 1.000	7.000	800.000	1.100
E_2	520 3.000	0 2.000	185 600	845 400	165 370	370 660	660	6.000	400.000	1.050
d_j	5.000	3.000	2.000	600	600	800	1.000	13.000		

(2.2.3)

Συνεπῶς η ἐλαχίστη τιμὴ τῆς συναρτήσεως C είναι:

$$C_0 = 900.000 + 14.000.000 + 1,25 \times 1.185.000 = 16.381.250 \quad (2.2.4)$$

3. ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2ον

3.1 Εἰς τὸ προηγούμενον πρόβλημα (1ον) αὐξάνεται η ζήτησης των καταστημάτων πωλήσεως. Η ἐπεχείρησις ἀντιμετωπίζει τὴν ηὐξημένην

ζήτησιν εἴτε αὐξάνοντα τὴν παραγωγὴν τῶν ὑπαρχόντων ἐργοστασίων, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἢ δημιουργοῦσα νέα ἐργοστάσια.

Ζητεῖται ἡ ἀρίστη λύσις τοῦ ἥδη παρουσιασθέντος προβλήματος, δηλαδὴ ἡ ἔλαχιστοποίησις του κόστους παραγωγῆς καὶ μεταφορᾶς του παραγομένου προϊόντος.

Λύσις:

Ἐστω ὅτι ἡ ηὐξημένη ζήτησις τῶν καταστημάτων πωλήσεως δίδεται ὑπὸ τοῦ διαινύσματος:

$$\bar{d} = \begin{bmatrix} d_1 \\ d_2 \\ \vdots \\ d_n \end{bmatrix} \quad (3.1.1)$$

καὶ συνεπῶς ἡ ζητουμένη ποσότης εἶναι:

$$\sum_{j=1}^n d_j \quad (3.1.2)$$

Ἡ ηὐξημένη ζήτησις δύναται νὰ καλυφθῇ εἴτε διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς κάθε ἐργοστασίου, εἴτε διὰ τῆς δημιουργίας νέων ἐργοστασίων, εἰς διαφορετικὰς τοποθεσίας, εὑρισκομένας πλησίεστερον εἰς τοὺς τόπους καταναλώσεως καὶ τῶν ὅποιων ὁ ἀριθμὸς δύναται νὰ εἶναι ἀπὸ 1 ἕως K.

Ζητεῖται ἡ ἀριστοποίησις του κόστους παραγωγῆς καὶ μεταφορᾶς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἔπειται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργοστασίων παραγωγῆς δύναται νὰ εἶναι ἀπὸ m ἕως m+K. Δηλαδὴ ἡ αὔξησις τῆς ζητήσεως τοῦ προϊόντος θὰ καλυφθῇ εἴτε ὑπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἐργοστασίων, εἴτε ὑπὸ ἐνὸς νέου, εἴτε ὑπὸ δύο νέων καὶ οὕτω καθ' ἔξτης, εἴτε ὑπὸ K νέων ἐργοστασίων.. Συνεπῶς θὰ ὑπάρχουν

$$\binom{K}{0} + \binom{K}{1} + \binom{K}{2} + \dots + \binom{K}{K} = 2^K \quad (3.1.3)$$

διάφοροι τρόποι δυνατότητος ἵκανοποιήσεως τῆς ἐπιδιωκομένης αὐξήσεως τῆς ζήτησεως.

Δι' ἔκάστην ἐκ τῶν δυνατοτήτων αὐτῶν ὑπάρχει ἐν ἔλαχιστον κόστος παραγωγῆς καὶ μεταφορᾶς τοῦ προϊόντος. Εάν καθε ἔνα ἀπὸ τὰ εὑρεθέντα 2^K ἔλαχιστα καλέσωμεν σχετικὸν ἔλαχιστον, ἀρκεῖ νὰ ἀναζητήσωμεν τὸ μικρότερον μεταξὺ αὐτῶν, τὸ ὅποιον καὶ θὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἐπιθυμητὴν λύσιν τοῦ ὅλου προβλήματος.

Ουτώ, τὸ μαθηματικὸν μοντέλο τοῦ προβλήματος θὰ εἶναι: Νὰ εὑρεθῇ τὸ ἐλάχιστον τῆς συναρτήσεως:

$$C_{\lambda} = \sum_{i=1}^{m+\lambda} (b_i + a_i q_i) + \sum_{i=1}^{m+\lambda} \sum_{j=1}^n C_{ij} X_{ij} \quad (\lambda = 0 \text{ ἕως } K) \quad (3.1.4)$$

ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς:

$$\sum_{j=1}^n X_{ij} = q_i, \quad \sum_{i=1}^{m+\lambda} X_{ij} = d_j \quad (3.1.5)$$

$$\sum_{i=1}^{m+\lambda} q_i = \sum_{j=1}^n d_j \quad (3.1.6)$$

ὅταν ἀκόμη δίδεται ἡ μήτρα τῶν χιλιομετριῶν ἀποστάσεων μεταξὺ τῶν ἔργοστασίων καὶ τῶν καταστημάτων πωλήσεως.

K_j	K_1	K_2		K_n	q_i
E_1	C_{11}	C_{12}	.	.	.
E_2	C_{21}	C_{22}	.	.	.
.
.
.
E_{m+k}	$C_{m+k,1}$	$C_{m+k,2}$.	.	.
d_j	d_1	d_2	.	.	.

(3.1.7)

Ἐπειδὴ τὸ πρῶτον μέρος τῆς συναρτήσεως (3.1.4)

$$\sum_{i=1}^{m+\lambda} (b_i + a_i q_i) \quad (3.1.8)$$

εἶναι σταθερὰ ποσότης, ἀρκεῖ νὰ εὑρεθῇ τὸ ἐλάχιστον τοῦ δευτέρου μέρους αὐτῆς, δηλαδὴ ἀρκεῖ νὰ εὑρεθῇ τὸ ἐλάχιστον τῶν συναρτήσεων.

$$C = \sum_{i=1}^{m+\lambda} \sum_{j=1}^n C_{ij} X_{ij} \quad (\lambda = 0, 1, \dots, k) \quad (3.1.9)$$

ήπο τους περιορισμούς (3.1.5), (3.1.6).

3.2. Έφαρμογή: Ή είς τὴν πρώτην έφαρμογὴν ἀναφερθεῖσα ἐπιχείρησις παραγωγῆς ταυμέντου ἔχει αὐξῆσιν τῆς ζήτησεως τῶν καταστημάτων πωλήσεως καὶ ἡ τελικὴ ζήτησις δίδεται ὑπὸ τοῦ διανύσματος

$$\vec{d} = \begin{bmatrix} 9.000 \\ 6.000 \\ 4.000 \\ 1.000 \\ 1.500 \\ 1.500 \\ 2.000 \end{bmatrix} \quad (3.2.1)$$

Τὴν αὐξῆσιν αὐτῆν ἡ ἐπιχείρησις δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ ὑπὸ τὰς κάτωθι τέσσαρας περιπτώσεις:

Περίπτωσις 1η: διὰ τῆς αὐξῆσεως τῆς παραγωγῆς τῶν υπαρχόντων ἐργοστασίων E_1 , E_2 .

Περίπτωσις 2η: διὰ τῆς προσθήκης ὥρνσεως εἰς Λάρισαν τῶν ἐργοστασίων E_3 , ὅπότε ἡ ὅλη ζήτησις θὰ καλυφθῇ ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων E_1 , E_2 , E_3 .

Περίπτωσις 3η: διὰ τῆς προσθήκης ὥρνσεως εἰς Κόρινθον τῶν ἐργοστασίων E_4 , ὅπότε ἡ ὅλη ζήτησις θὰ καλυφθῇ ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων E_1 , E_2 , E_3 , καὶ τέλος.

Περίπτωσις 4η: διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἐργοστασίων E_3 καὶ E_4 , ὅπότε ἡ ὅλη ζήτησις θὰ καλυφθῇ ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων E_1 , E_2 , E_3 , E_4 .

Η μήτρα τῶν χιλιομετρικῶν ἀποστάσεων εἶναι:

K_j E_i	K_1	K_2	K_3	K_4	K_5	K_6	K_7
E_1	—	520	335	325	685	455	195
E_2	520	—	185	845	165	370	660
E_3	335	185	—	660	350	215	470
E_4	80	600	415	408	765	70	110

Λύσις:

Περίπτωσις 1η: Ανέχους τής παραγωγής τῶν ἔργοστασίων E_1, E_2

Ἡ μήτρα τῶν χιλιομετρικῶν ἀποστάσεων, τῶν ποσοτήτων παραγωγῆς τῶν ἔργοστασίων, τῆς ζητήσεως τῶν καταστημάτων πωλήσεων, τῶν σταθερῶν ἔξόδων καὶ τῆς τιμῆς κατὰ μονάδα τοῦ προϊόντος εἶναι:

K_j	K_1	K_2	K_3	K_4	K_5	K_6	K_7	q_i	b_i	a_i
E_1	0	520	335	325	685	455	195	13.000	900.000	1.100
E_2	520	0	185	845	165	370	660	12.000	750.000	1.050
d_j	9.000	6.000	4.000	1.000	1.500	1.500	2.000	25.000		

Ζητεῖται τὸ ἐλάχιστον τῆς συναρτήσεως:

$$\begin{aligned}
 C_1 = & [900.000 + 750.000] + [13.000 \times 1.100 + 12.000 \times 1.050] + \\
 & + 1.25[OX_{11} + 520X_{12} + 335X_{13} + 325X_{14} + 685X_{15} + \\
 & + 455X_{16} + 195X_{17} + 520X_{21} + OX_{22} + 185X_{23} + \\
 & + 845X_{24} + 165X_{25} + 370X_{26} + 660X_{27}] \quad (3.2.2)
 \end{aligned}$$

Ο ἀλγόριθμος τοῦ προβλήματος μεταφορᾶς μᾶς δίδει τελικὸν ἀποτέλεσμα

K_j	K_1	K_2	K_3	K_4	K_5	K_6	K_7	q_i	b_i	a_i
E_1	0 9.000	520	335	325 1.000	685	455 1.000	195 2.000	13.000	900.000	1.100
E_2	520	0 6.000	185 4.000	845 1.500	165 500	375	660	12.000	750.000	1.050
d_j	9.000	6.000	4.000	1.000	1.500	1.500	2.000	25.000		

Συνεπῶς ἡ ἐλαχίστη τιμὴ τῆς συναρτήσεως C_1 εἶναι

$$C_1 = 1.650.000 + 26.900.000 + 1.25 \times 2.342.500 = 31.478.125$$

Περίπτωσις 2a: Ιδρυσις τοῦ ἔργοστασίου E_3 διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ζητήσεως

Ἡ μήτρα τῶν χιλιομετρικῶν ἀποστάσεων, τῶν ποσοτήτων παραγωγῆς τῶν ἔργοστασίων, τῆς ζητήσεως τῶν καταστημάτων πωλήσεων, τῶν σταθερῶν ἔξόδων καὶ τῆς τιμῆς κατὰ μονάδα τοῦ προϊόντος εἶναι:

$E_i \backslash K_j$	K_1	K_2	K_3	K_4	K_5	K_6	K_7	q_i	b_i	a_i
E_1	0	520	335	325	685	455	195	7.000	500.000	1.100
E_2	520	0	185	845	105	370	660	6.000	400.000	1.050
E_3	335	185	0	660	350	215	470	12.000	700.000	1.000
d_j	9.000	6.000	4.000	1.000	1.500	1.500	2.000	25.000		

Ζητεῖται τὸ ἔλαχιστον τῆς συναρτήσεως

$$C_2 = [500.000 + 400.000 + 700.000] + [7.000 \times 1.100 + 6.000 \times 1.050 + 12.000 \times 1.000] + 1.125 [OX_{11} + 520X_{12} + 335X_{13} + 325X_{14} + 685X_{15} + 455X_{16} + 195X_{17} + 520X_{21} + OX_{22} + 185X_{23} + 845X_{24} + 105X_{25} + 370X_{26} + 660X_{27} + 335X_{31} + 185X_{32} + OX_{33} + 660X_{34} + 350X_{35} + 215X_{36} + 470X_{37}] \quad (3.2.3)$$

Ο ἀλγόριθμος τοῦ προβλήματος μεταφορᾶς μᾶς δίδει τελικὸν ἀποτέλεσμα:

$E_i \backslash K_j$	K_1	K_2	K_3	K_4	K_5	K_6	K_7	q_i	b_i	a_i
E_1	0 7.000	520	335	325	685	455	195		500.000	1.100
E_2	520 6.000	0	185	845	105	370	660		400.000	1.050
E_3	335 2.000	185	0 4.000	660 1.000	350 1.500	215 1.500	470 2.000		700.000	1.000
d_j	9.000	6.000	4.000	1.000	1.500	1.500	2.000	25.000		

Συνεπῶς ἡ ἔλαχίστη τιμὴ τῆς συναρτήσεως C_2 εἶναι:

$$C_2 = 1.600.000 + 26.000.000 + 1,25 \times 3.117.500 = 31.496.875$$

Περύπτωσις 3η: Τὸρυσις τοῦ ἔργοστασίου E_4 διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ζητήσεως

Ἡ μήτρα τῶν χιλιομετρικῶν ἀποστάσεων, τῆς παραγωγῆς τῶν ἔργοστασίων E_1, E_2, E_4 , τῆς ζητήσεως τῶν καταστημάτων πωλήσεως, τῶν σταθερῶν ἡμερησίων ἔξοδων καὶ τῆς τιμῆς κατὰ μονάδα τοῦ προϊόντος εἶναι:

$E_i \backslash K_j$	K_1	K_2	K_3	K_4	K_5	K_6	K_7	q_i	b_i	a_i
E_1	0	520	335	325	685	455	195	7.000	500.000	1.100
E_2	520	0	185	845	105	370	660	6.000	400.000	1.050
E_3	80	600	415	406	765	770	110	12.000	800.000	1.000
d_j	9.000	6.000	4.000	1.000	1.500	1.500	2.000			

Ζητεῖται τὸ ἐλάχιστον τῆς συναρτήσεως:

$$\begin{aligned}
 C_3 = & [500.000 + 400.000 + 800.000] + [7.000 \times 1.100 + \\
 & + 6.000 \times 1.050 + 12.000 \times 1.000] + [OX_{11} + 520X_{12} + \\
 & + 335X_{13} + 325X_{14} + 685X_{15} + 455X_{16} + 195X_{17} + 520X_{21} + OX_{22} + \\
 & + 185X_{23} + 845X_{24} + 105X_{25} + 370X_{26} + 660X_{27} + 80X_{31} + 600X_{32} + \\
 & + 415X_{33} + 406X_{34} + 765X_{35} + 770X_{36} + 110X_{37}] \quad (3.2.4)
 \end{aligned}$$

Ο ἀλγόριθμος τοῦ προβλήματος δίδει ὡς τελικὸν ἀποτέλεσμα τὸ ἔξῆς:

$E_i \backslash K_j$	K_1	K_2	K_3	K_4	K_5	K_6	K_7	q_i	b_i	a_i	
E_1	0 6.000	520	335	325 1.000	685	455	195		7.000	500.000	1.100
E_2	520 6.000	0	185	845	165	370	660		6.000	400.000	1.050
E_3	80 3.000	600	415 4.000	406	765 1.500	370 1.500	110 2.000		12.000	800.000	1.000
d_j	9.000	6.000	4.000	1.000	1.500	1.500	2.000				

Συνεπῶς ἡ ἐλαχίστη τιμὴ τῆς συναρτήσεως C_3 εἶναι

$$C_3 = 1.700.000 + 26.000.000 + 1,25 \times 1,25 \times 4.147.500 = 32.884.375$$

Περίπτωσις 4η: Ιδρυσις τῶν ἐργοστασίων E_3 καὶ E_4 διὰ τὴν κάλυψην τῆς ζητήσεως

Ἡ μήτρα τῶν χλιομετρικῶν ἀποστάσεων, τῆς παραγωγῆς τῶν ἐργοστασίων E_1 , E_2 , E_3 , E_4 , τῆς ζητήσεως τῶν καταστημάτων πωλήσεως, τῶν σταθερῶν ἥμερησίων ἔξοδων καὶ τῆς τιμῆς κατὰ μονάδα τοῦ προϊόντος εἶναι::

Συμπέρασμα : Συγχρίνοντες τὰς εύρεθείσας ἐλαχίστας τιμάς τῶν οἰκονομικῶν συναρτήσεων C_1 , C_2 , C_3 , C_4 , παρατηροῦμε ὅτι ή ἐλαχίστη ἐξ αὐτῶν εἶναι ή C_4 . Συνεπῶς, εἰς τὴν ἐπιχείρησιν συμφέρει ή ἴδρυσις δύο ἀκόμη νέων ἔργοστασίων παρὰ ή αὐξῆσις τῆς παραγωγῆς τῶν ἥδη ύφισταμένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- [1] Revue française d'automatique in formatique recherche opérationnelle (9e année, octobre 1975, V. 3, p. 41 à 55).
- [2] D. Patinkin, Note on the allocation of output, Quater. J. Econ. août 1947, p. 651-657 et Multiple-plant firms, cartels and imperfect Competition, Quater. J. Econ., février 1947, p. 173-205.
- [3] V. Leontief, Multiple-plant firms: comment, Quater. J. Econ., août 1947, p. 650-651.
- [4] G. Hadley, Linear programming, Addison-Wesley, Reading, Mass., 1962.
- [5] A. Vaszony, Scientific programming in business and industry, John Wiley, New York, 1958.
- [6] F.L. Hitchcock, The distribution of a product from several sources to numerous localities, J. Math. Phys., 1941, p. 224-250.
- [7] J.F. Sharp, J.C. Snyder et J.H. Greene, A decomposition algorithm for solving the multifacility production-transportation problem with non-linear production costs, Econometrica, Mai 1970, p. 490-506.
- [8] G.B. Dantzig et W.M. Hirsch, The fixed charge problem, Research Memorandum, the Rand Corporation, 1er décembre 1954; W.M. Hirsch et A.J. Hoffman, Extreme varieties, concave functions, and the fixed charge problem, Comm. pure appl. Math., 1961, p. 355-369.
- [9] M. Simonnard, Programmation linéaire Dunod, Paris, chap. 11, p. 224-252.